

3.5. 2026, Cantate (Zpívejte Pánu píseň novou)

Introit: Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zvítězil svou pravicí, svou svatou paží! ² Hospodin dal poznat svoji spásu, zjevil před očima pronárodů svoji spravedlnost, na své milosrdenství se rozpomenul, na svou věrnost domu Izraele. Spatřily všechny dálavy země spásu našeho Boha. (Žalm 98,1-3)

Píseň: 118 *Zpívejte Pánu nové písně*

Modlitba:

Pane Bože,

chválíme tě, děkujeme. Pomáháš vstát, posiluješ ve slabosti, ukazuješ cestu. Poodkrýváš smysl, probouzíš dobro. Neodmítneš nás, když se objevíme po dlouhé době. Čekáš na nás. Odpusť, když napínáme tvou trpělivost.

Prosíme za lidi, kteří tě neznají, prosíme, dej se poznat světu. Chceš-li, pošli i nás jako své posly. I dnešními bohoslužbami nás posilni, dodej naději, vlej radost, rozhýbej nás svým Duchem. Amen.

Čtení: Lk 15,11-24 (marnotratný syn)

Píseň: 326 *Ježíš hříšné přijímá*

Text: Sk 17,14-34 (Pavel v Athénách)

Kázání

Po velikonoční pauze se zase vydáváme na cestu s apoštolem Pavlem. Naposledy jsme se s ním potkali ve vězení ve Filipech, on poté putoval do Tesaloniky a Beroje, kde zůstali Silas a Timoteus, a Pavel sám odjel do Athén. Vítejte v Athénách.

1. Znepokojivá procházka městem.

Pavel prochází město. Prohlíží si památky, mluví s lidmi - a padne na něj smutek. Ve městě je tolik modlářství...

Co vnímáme, když procházíme naším městem, díváme se na lidi, jedeme dopravními prostředky? Jak se nás dotýká atmosféra ve společnosti, chování lidí k sobě navzájem, radosti, bolesti, strachy, obavy,...? Co hýbe společností, jaké jsou mezi lidmi nálady? Týká se nás to? Nebo je nám celkem dobře v naší bublině a ven z ní se nám moc nechce? Určitě je dobře mít "svoje lidi" - spřízněné, blízké, s podobnými názory a viděním světa. Vycházet ven k těm, kdo vidí svět jinak, není snadné.

Přemýšlím, co je hlavní Pavlovou motivací k misii, ke zvěstování Krista. Myslím, že mu nejde primárně o to, aby po něm zůstalo hodně křesťanských sborů, kde se bude vzpomínat na jejich zakladatele. Ale že Pavel je znepokojen stavem světa a věří, že víra v Ježíše Krista je pro člověka dobrá. Proto hledá způsoby, jak srozumitelně o víře říct dalším lidem, jak je pozvat, pomoci nalézt naději, smysl života, vidět a věřit v dobrou budoucnost.

Pavel se nebojí ani nestydí mluvit, zvěstovat, polemizovat, jít s kůží na trh. Anebo se trochu bojí i stydí, ale překoná se. Někde je celkem přijat, jinde ho odmítnou. Ve vězení už byl, zbičován taky. Ale cítí, že je poslán v misii pokračovat. To je také důvod jeho cesty do Athén.

2. Co lidi zajímá?

Pavla přivedou na Areopag. Jakési tržiště, místo setkání, něco jako londýnský Hyde Park. Lidé se zde scházejí, o něčem se mluví, diskutuje, ale brzy se zase jde dál - když mě téma přestane bavit, odcházím. Jako když přepínáme mezi kanály televize nebo rolujeme zprávami na sociálních sítích. Athénský Areopág není místo soustředěné diskuse. Řečník nebo příspěvek musí zaujmout, aby se lidi chvíli zdrželi.

Pavel začne mluvit o tom, jak procházel městem a vnímal, jak jsou Athéňané horliví v uctívání bohů. Vidí, že náboženství je pro lidi důležité. Snaží se s athénskými najít styčný bod, společnou řeč. Někdo toto kritizuje jako přílišné přizpůsobování nebo podbízení. Jenže - nechceme přece odpovídat na otázky, které nikdo neklade; mluvit nesrozumitelně a o něčem, co lidi nezajímá. Když Pavel nezaujme, lidé z Areopagu půjdou rychle zase dál.

3. Otevřenost sboru.

Před několika lety jsme měli ve sboru diskusi o tom, kam a jak by se měl/mohl sbor posouvat, směřovat. V naší sborové diskusi o rozvojovém plánu jsme pojmenovali tři pilíře sboru: spiritualitu, společenství uvnitř sboru a otevřenost sboru ven, veřejnosti. Co jako církve, sbor, věřící lidé nabízíme, k čemu zveme, proč by se měl kolemjdoucí chtít zastavit, přijít, ptát se...? Náš dnešní příběh o Pavlovi v Athénách je nejvíc právě o tomto třetím pilíři. Jak být srozumitelní, kde a čím navázat na to, co lidi zajímá nebo trápí. Jak přitom nezamlčet to hlavní - evangelium.

A jak se vyrovnat s tím, že zájem je jen chvilkový.

4. Náboženství v Athénách.

Pavel v Athénách vidí, že otázka po Bohu patří k lidství. Zmiňuje, že ve městě objevil oltář nadepsaný "neznámému bohu".

Zastavme se u toho, jak vypadá náboženství v Athénách, jací jsou tehdejší/řečtí bohové. Jde o místní božstva; není to monoteismus; když se člověk někam přistěhuje, většinou přijme místní náboženství, místního boha. Doteď je to v Řecku znát - jsou zde různé kapličky, posvátná místa - byt' jsou později přeznačena křesťansky (píše Jan Sokol).

Židovská, resp. křesťanská víra je jiná. Dělá si univerzální nárok. Pavel nezvěstuje Boha který by měl řecký panteon doplnit, ale chce ho nahradit. Jde o výlučnost. Hospodin není jeden z bohů, ale "Bůh jediný". To je jedna z věcí, se kterými Pavel u svých posluchačů narazí.

Copak to nejde - věřit jen trochu; jen někdy; v Ježíše, ale i v... pokrok, vědu, dobro v člověku, v sebe...? Nejde, myslí si a říká Pavel. Křesťanská zvěst je jedinečná, i když pro ni Pavel hledá navazující body s náboženstvími okolními.

5. To už je moc.

Jedním navazujícím bodem jsou slova o stvořiteli světa a o bohu jako otci:

I vy, athénské lidi, přece tušíte, věříte, že svět měl nějaký začátek, někdo ho stvořil, vdechl všemu život. Tím bohem počátku je Bůh, o kterém vám chci říct. Od něj, z něj pocházíme. To pro něj jste vystavěli "oltář neznámému bohu" "I vaši básníci říkají: "Vždyť jsme jeho děti.""
(„Vždyť jsme jeho děti“ je citát z helénistického autora populárních naučných básní Arata ze Sol.)

Živý a myslící člověk nemůže přece být dítětem boha ze stříbra či zlata.

A Pavel pokračuje s křesťanskou zvěstí dál: Bůh, kterému říkáme otec, náš otec, kterého v modlitbě tak oslovujeme, to je někdo živý, aktivní. Živý hlavně svou láskou, vztahem. Otec, to je otevřená náruč, když se vrací ztracený syn. Otec, to je Bůh, který bere smrti její poslední slovo a vzkřísí mrtvého. K víře v tohoto opravdového Boha vás zvu!

Když Pavel zmíní vrchol křesťanské víry, víru ve vzkříšení, lidem už se nechce dál poslouchat. Co nám to tady vykládáš za pohádky.... My jsme přece rozumní lidé. Věřit se dá "odsud posud". Tohle už je absurdní, směšné. My přijdeme zase třeba jindy....

Posluchači ztrácejí zájem. Odchází i Pavel. Smutný? Zklamáný?

6. Pár nových křesťanů.

Ale přece jen. "*Někteří se k němu připojili a uvěřili; mezi nimi byl i Dionysios z Areopagu, žena jménem Damaris a s nimi ještě jiní.*" Pavlovo zvěstování mělo smysl.

Nejsou to davy. Není to velkolepá evangelizace na stadionu. Nevzniká rázem velikánský sbor. Je to pár lidí, hlouček. Je to blízko nám v ČCE.

Pane Bože,

děkujeme, že můžeme věřit, že jsme tě poznali jako cestu, pravdu, život. Prosíme, ať rozumíme duchu doby a ať do světa kolem nás umíme rozumně a srozumitelně vstupovat, promlouvat. Prosíme, ať je náš sbor otevřeným společenstvím. Amen.

Vyznání vin a slovo milosti

Píseň: 339 *Věříme srdečně v jediného Boha*

Večeře Páně

Píseň po VP: 681 *Jsem tvůj Bůh, Pán nad zemí*

Ohlášky

Přímluvná modlitba

Poslání a požehnání:

Bůh vás požehnej nepohodlím ve snadných odpovědích, polopravdách a povrchních vztazích, abyste mohli žít na hlubině svého srdce.

Bůh vás požehnej hněvem nad nespravedlností, útlakem a vykořisťováním lidí, abyste mohli pracovat pro spravedlnost, svobodu a pokoj.

Bůh vás požehnej slzami prolitými pro ty, kdo trpí bolestí, odmítáním, hladověním a válkou, abyste mohli natáhnout ruce k jejich útěše a jejich bolest změnit v radost.

Bůh vás požehnej dostatkem bláznovství, abyste měli odvahu být ve světě jiní a dělat věci, o kterých ostatní říkají, že udělat nejdou.

A požehnání Boha Otce, Syna i Ducha svatého zůstávej na vás a ve vší vaší lásce a modlitbách pro tento den i navěky.

františkánské požehnání

Píseň: 418 *I když se rozcházíme*